

A. Tvá jedinečnost: jak se tvá jedinečnost vyrovnává s druhým člověkem a jak to dělat, aby docházelo k ostření, nikoliv k ponižování? Kniha Přísloví hovoří o lidské tváři, srdci a charakteru ve vztahu k druhému (kapitola 27).

B. Mezigenerační vztahy: jak se ti žije ve vztahu k rodičům a k dětem - a naopak - dle tvé situace? Na mnoha místech Přísloví píše o rodičích a dětech vč. výchovy, ale jádrem je skutečné pochopení a vnitřní uvědomění („napiš si má slova na tabulku svého srdce“). To není asi úplně snadné: syn plně pochopí, až se sám stane otcem, což bude až za mnoho let; naopak otec již kdysi byl v synových letech a leccos prožil, nezapomněl však rodič na to, jaké to bylo, když byl malým dítětem ... nevzniká mezi generacemi propast?

Pozn. mimo: Z kázání rekapituluji „lekcí moudrosti“ z turistického jachtařského pozorování.

1. často nevím, odkud a kam vane skutečný vítr;
2. uvědomuji si spíše pohyb své lodi a zdánlivý vítr (tzv. relativní vítr), který vzniká součinností skutečného větru s plachtami a plavbou lodí;
3. nelze plout přímo proti skutečnému větru;
4. pevný bod - je nezbytný pro orientaci --- bázeň Boží = Kdo nezná přístav, do kterého se chce plavit, tomu není žádný vítr příznivý= při fyzické nepřítomnosti Boha je pro mě důležitá permanentní bázeň před Bohem (což pro mne znamená, že beru ohled na Boha a že jsem schopen odhlédnout sám od sebe, že postojem srdce ctím Boha, žiji a konám evangelium, mám-li díky Bohu štěstí, uvědomuji si svou omylnost a omezenost, proto nehledám moudrost sám u sebe; to je poněkud zahanbující pro homo sapiens, ale v také osvobozující = vždyť i Kristův kříž je pro lidskou moudrost bláznovstvím a naopak).